

برای موضوعی غیر از کار. تصور من این است که اگر از بسیاری از ما بپرسند با فرض در اختیار بودن امکانات لازم، در اوقات فراغت خود چه کاری می‌کنید نمی‌توانیم جواب‌های متنوعی بدهیم و شاید هم اصلاً حوصله نداشته باشیم. حتی گاهی به نظر می‌رسد بعضی اصولاً غیر از ایجاد درآمد به چیز دیگری فکر نمی‌کنند. این موضوع به نظر من خیلی ربطی به میزان درآمد هم ندارد و در همه سطوح به چشم می‌خورد. بسیاری افرادی که زندگی می‌کنند که کار کنند نه اینکه کار کنند که زندگی بهتری داشته باشند. فکر می‌کنم لازم به توضیح نباشد که نفس کار که عملی بسیار شریف و ارزشمند است موضوع صحبت ما نیست و تردیدی وجود ندارد که کار مولد نه تنها برای جامعه مفید است بلکه باعث کسب رضایت خداوند هم می‌شود. بحث در این باره است که ما برای درآمدی که کسب می‌کنیم چطور برنامه‌ریزی می‌کنیم. آیا از آن به بهترین شکل استفاده می‌کنیم؟ می‌شود همراه با خانواده و یک سبد خوراکی خانگی ساعات خوشی را در فضای سبز اطراف منزل یا یک پارک یا ارتفاعات شمال تهران گذراند یا به یک سفر ماشینی به اطراف تهران رفت یا یکی از شهرهای زیبای ایران را دید یا حتی با تور به یک کشور دیگر رفت. طبیعی است که هر یک از این برنامه‌ها با امکانات بعضی از ما متناسب است و هر کدام از ما محدودیت‌هایی داریم اما سؤال اینجا است که آیا همان کاری را که امکانش برای ما فراهم است انجام می‌دهیم؟ آیا اسباب شادی خانواده را در حد مقدوراتمان فراهم می‌کنیم؟ وقتی را که می‌بایست همراه همسر و فرزندان سپری می‌کردیم در این ایام جبران می‌کنیم؟ فکر نکنیم که افراد مرفه‌تر موفق به انجام این کار می‌شوند، بسیاری از آن‌ها هم به دلیل اینکه برای این موضوع اولویت قائل نیستند در این زمینه دچار کمبود جدی هستند.

من فروردین سال ۷۸ را در شهر خرم‌آباد سپری کردم. در آن زمان طرح دوره تخصص جراحی عمومی را می‌گذراندم و به علت یک کمردرد شدید به دنبال یک عمل جراحی سخت در روزهای آخر اسفند امکان رانندگی تا تهران را برای ایام نوروز نداشتم. مادر و خواهرم چند روز اول تعطیلات نوروز را با ما بودند و بعد ما تنها شدیم. فراموش نمی‌کنم در آن ایام که تقریباً حالت استراحت مطلق داشتم، هر بار که دختر یک‌ساله‌ام به طرفم می‌آمد از ترس یک حرکت ناگهانی که موجب درد شدید می‌شد حالت دفاعی می‌گرفتم؛ بچه این موضوع را متوجه شده بود و از اینکه نمی‌توانست نزدیک من شود اضطراب پیدا کرده بود و به‌طور واکنشی بیشتر

گزارش فروردین ۹۵ رییس دانشگاه به دانشجویان، کارکنان و هیئت علمی

دکتر جعفریان: باید دیوار خود ساخته بین دانشگاه‌ها را کوتاه‌تر کنیم

رییس دانشگاه همچون ماه‌های پیش در پایان فروردین ۹۵ در گزارشی مکتوب با دانشجویان و همکاران سخن گفت. متن کامل این گزارش به شرح زیر است:
تنور لاله چنان بر فروخت باد بهار
که غنچه غرق عرق گشت و گل بجوش آمد

همکاران دانشگاهی سلام

بهار ۹۵ همراه با باد و باران و هوای مطبوع در تهران فرارسید. ضمن تبریک مجدد فرارسیدن سال نو که در کشورهای محدودی از جهان با زمان بهار طبیعت جشن گرفته می‌شود، امیدوارم امسال برای همه مردم ایران و البته دانشگاهیان عزیز سال خوبی باشد و رحمت الهی همچون بارانی که در این ایام تهران را تازه و شاداب ساخت، بر ملت ما نازل شود.
ایام نوروز با توجه به تعطیلات طولانی زمان مناسبی برای دیدوبازدید، سفر، تفریح و استراحت در کنار خانواده است. این موضوع علیرغم سادگی به نظر من بسیار مهم است: استفاده از فرصت‌های موجود

خوبی است و قابل تقدیر است اگرچه ذات این تعطیلات طولانی برای خدمات درمانی بلندمدت زیانبار است و باید برای آن فکری کرد. به همه همکاران فعال در ایام تعطیلات دست مریزاد می‌گویم و از طرف کسانی که با همت و وظیفه‌شناسی آنان سلامت خود و نزدیکانشان را بازیافته‌اند از ایشان تشکر می‌کنم.

مراسم ملاقات نوروزی دانشگاه امسال هم مانند سال گذشته با حضور پرنشاط اساتید و کارکنان دانشگاه در فضای باز موزه تاریخ علوم پزشکی ایران برگزار شد. حضور آقای دکتر هاشمی وزیر محترم بهداشت هم که از سال گذشته سنت خوبی را آغاز کردند و خود به دیدار دانشگاهیان می‌آیند بر رونق این برنامه افزود. از تمام همکارانی که در این مراسم خانواده دانشگاه شرکت داشتند سپاسگزارم و از دیدار تک‌تک آن‌ها خوشحال شدم.

ملاقات سرزده دانشجویان در اتاق‌هایشان در کوی دانشگاه در عصر روز پانزدهم فروردین هم برنامه دیگر نوروزی امسال بود. این برنامه با هدف تبریک سال نو و بازدید غیررسمی از خوابگاه صورت گرفت و برای من و همراهان که البته تعداد خیلی زیادی هم بودند تجربه خوبی بود. با هماهنگی‌های لازم ابتدا به خوابگاه دختران و سپس به قسمت پسران رفتیم و در اتاق‌هایی که هر یک به گونه‌ای متفاوت بود با دانشجویان احوال‌پرسی کردیم. چند نکته به‌وضوح جلب توجه می‌کرد. اول تفاوت قابل توجه اتاق‌های دختران و تشابه قابل توجه اتاق‌های پسران بود. نکته دوم ابراز گله‌مندی عمومی در بخش دختران و ابراز رضایت نسبی در قسمت پسران بود که البته خلاف انتظار شخص من بود. نکته سوم حضور اکثر دانشجویان در اتاق‌ها بود که در واقع علامت شروع رسمی کلاس‌ها است و این اسباب خوشحالی است که دانشجویان بلافاصله بعد از تعطیلات مشغول شده‌اند، برخلاف آنکه گفته می‌شود بعضی افراد هفته سوم را برای رفع خستگی دو هفته تعطیلات استراحت می‌کنند!

آقای دکتر محمود بیگلر

از اتفاقات مهم فروردین ماه در دانشگاه ما تغییر مسئولیت برادر گرامی آقای دکتر محمود بیگلر بود. دکتر بیگلر که از زمان ادغام دانشگاه ایران با دانشگاه ما در ادامه سمت قبلی معاون توسعه مدیریت و منابع دانشگاه شدند از کسانی هستند که حق زیادی به گردن همه ما دارند. این برادر ما که بیش از ۵ سال مسئولیت یک معاونت سخت و پرکار دانشگاه را برعهده داشت دو حادثه بزرگ ادغام و انتزاع را به‌خوبی پشت سر گذاشت و قبل از آنکه

شیطنت می‌کرد. در آن حال با خود می‌گفتم خدایا این چه گرفتاری در شهر غریب است؟ تعطیلات نوروز دور از شهر و دیار و فامیل، افتاده در رختخواب بیماری، همسر ناراحت، فرزند مضطرب و درد بی‌امان! در روزهای آخر تعطیلات به تدریج قادر به نشستن شدم و امکان سفر با ماشین به‌زحمت فراهم شد لذا بعد از تعطیلات رسمی برای جشن تولد یک‌سالگی دخترم به تهران آمدم. بگذریم که در تهران هم حدود دو هفته اغلب در حال درازکش بودم تا علائم کاهش یابد و امکان رانندگی و برگشت را پیدا کنم اما وقتی به تهران رسیدیم و فامیل را ملاقات کردیم، احساس نشاطی در چهره همسرم دیدم که به تمام درد طول راه می‌ارزید. حدود ۱۰ سال بعد در تعطیلات نوروز سفری به بندرعباس داشتیم و من برای دومین بار دچار همان کمردرد بودم به‌طوری‌که همسرم شرط کرده بود چمدان را من بلند نکنم و البته از شما پنهان نباشد که من هم نمی‌توانستم. این سفر هم علیرغم وجود مشکل اینچنین بسیار خوب بود و خاطره خوشی برجای گذاشت. امیدوارم خداوند فروردین ۹۸ را به خیر کند.

این داستان تراژیک از این جهت به خاطر آمد که فکر نکنیم برای استفاده از فرصت‌های استراحت و اوقات فراغت همیشه باید همه چیز فراهم باشد. با هر امکانی حتی در حد نان و پنیر و یک فلاسک چای هم می‌توان شاد بود کما اینکه اغلب ما چنین شرایطی را تجربه کرده‌ایم و با بیشترین امکانات هم می‌توان شاد نبود چنانچه بسیاری از ما دیده‌ایم و البته امیدوارم هرگز تجربه نکنیم. امیدوارم شما جزء گروه اول بوده باشید.

اما گروه زیادی از همکاران ما در دانشگاه هم در قسمتی یا تمام ایام نوروز مشغول کار بودند و به بیماران مراجعه‌کننده به بیمارستان‌های تحت پوشش دانشگاه خدمت می‌کردند. ضمن عرض تشکر به همه این افراد در تمام رده‌های شغلی باید عرض کنم که گزارش بازدیدهای هیئت‌رئیس که هر روز انجام شد حاکی از حضور فعال افراد مسئول در شیفت‌ها و ارائه خدمات موردنیاز در سطح قابل قبول بود. من روزهای سوم و چهارم فروردین به‌عنوان عضو هیئت‌رئیس و روزهای چهارم تا هفتم فروردین به‌عنوان آنکال بخش پیوند کبد بیمارستان امام خمینی در بیمارستان‌ها حاضر بودم. در همین ایام بسیاری از اساتید آنکال را دیدم که مشغول ویزیت بیماران بودند و گزارش همکاران معاونت درمان دانشگاه هم که همراه هیئت‌رئیس و جداگانه از بیمارستان‌ها دیدن می‌کردند حاکی از حضور فعال اساتید آنکال و دستیاران مقیم بود. فکر می‌کنم این استاندارد بسیار

وقتی برای استراحت پیدا کند با تمام قوا همراه با سایر مسئولان ذی‌ربط درگیر طرح تحول سلامت در دانشگاه شد.

دکتر بیگلر در سال ۹۳ یک بار به من گفتند که ۴ سال من تمام شده و اگر می‌خواهید جایگزینی تعیین کنید. البته من مخالفت کردم چون فکر می‌تواند همچنان باقوت کار کنند و همین‌طور هم بود. در زمستان سال گذشته مجدداً مذاکره‌ای با هم داشتیم که طی آن در مورد خستگی ناشی از فشار کار بخصوص با توجه به مشکلات مالی سال ۹۴ و برخی مسائل شخصی ایشان صحبت شد. البته من هم این خستگی را در ایشان احساس و تأیید می‌کردم. در اواخر اسفندماه گفتگوی مجددی داشتیم که من دوباره نظر ایشان را جویا شدم و این بار هم همان موارد بحث شد و نظر ایشان جابجایی مسئولیت این حوزه از دانشگاه بود که من هم با آن موافق بودم اما قرار شد تا پایان فروردین ۹۵ ادامه دهند تا من فرد مناسبی را انتخاب کنم. همین روند طی شد و قرار این بود که ایشان با یک جدایی از کار اجرایی سنگین بعضی امور شخصی را تمهید کنند و در عین حال تجدید قوایی هم صورت گیرد تا آماده فعالیت‌های دیگر شوند و حتی در مورد بعضی از آن‌ها صحبت‌هایی هم شد. البته پس از قطعی شدن تصمیم و اطلاع مسئولان محترم وزارت بهداشت، از ایشان برای تصدی مدیریت اداره کل تجهیزات پزشکی وزارت دعوت به همکاری شد که با بزرگواری منوط به نظر بنده کردند و مذاکرات متعددی انجام شد تا اینکه در نهایت با اعلام آمادگی دکتر بیگلر و موافقت بنده ابلاغ این مسئولیت در وزارت متبوع صادر گردید.

دکتر بیگلر از بهترین نیروهایی است که در طی ۱۱ سال گذشته در حوزه پشتیبانی دو دانشگاه مسئولیت داشته است. همان‌طور که اعضای هیئت‌رئیس در آخرین جلسه با حضور ایشان گفتند سلامت نفس، تعامل مثبت با سایر واحدها، روی باز در برخورد با همکاران، اجرای قوی برنامه‌ها و مصوبات، وقت‌گذاری و تلاش برای کسب منابع کافی در جهت منافع دانشگاه برخی از خصوصیات برجسته ایشان است. این برادر ما که خود از ایثارگران دانشگاه است، در طول ۵ سال و نیم گذشته شب و روز خود را در فکر دانشگاه سپری نمود و در جهت آنچه به مصلحت دانشگاه می‌دانست به‌شدت پافشاری می‌کرد. حتماً می‌دانید که او حدود ۵ سال قبل از آن هم در دانشگاه علوم پزشکی ایران همین سمت را داشت و به همین دلیل وقتی صحبت از خستگی شد من اصرار به رد آن نکردم. من بر این باورم که باقی ماندن در یک سمت برای مدت بیش از ۱۰

سال نه برای فرد و نه برای پست مفید نیست و جابجایی مسئولیت یا یک فاصله منطقی از کار اجرایی می‌تواند اثرات بسیار خوبی برای هر دو طرف داشته باشد. اگرچه دکتر بیگلر به دلیل مسئولیت جدید در وزارت بهداشت ممکن است فراغتی را که می‌خواستند داشته باشند به دست نیابند اما تغییر نوع کار باعث می‌شود ایده‌های نو مجدداً ظاهر شوند و انگیزه‌های جدید کسب نتایج بهتری را در پی داشته باشد. امیدوارم ایشان در سمت جدید که کار بسیار مهمی هم هست، مانند مسئولیت‌های قبلی موفق باشند و البته دانشگاه علوم پزشکی تهران که از زمان دانشجویی تا حال خانه ایشان بوده است، همچنان از حضور ارزشمند و مؤثر دکتر بیگلر بهره‌مند خواهد بود. برای آقای دکتر بیگلر سلامت و سرپلندی آرزو می‌کنم و البته حضور ایشان در دانشگاه با عنوان مشاور رئیس دانشگاه در امور خیرین و مشارکت‌های مردمی همچنان ادامه دارد بنابراین خداحافظی در پیش نخواهیم داشت. آقای دکتر حسن توکلی برادر عزیز دیگر بنده هم که به دلیل مسئولیت‌های قبلی در بیمارستان‌های سینا و امیراعلم معرف حضور بسیاری از دانشگاهیان هستند، از مدیران توانمند و باانگیزه دانشگاه در توسعه به شمار می‌روند و باقبول این مسئولیت در شرایط فعلی اقتصادی و محدودیت‌های متعدد، از خودگذشتگی نشان دادند. برای ایشان هم در این مسئولیت خطیر آرزوی توفیق می‌کنم و تردید ندارم که تمام توان خود را در جهت اهداف دانشگاه به کار خواهند گرفت.

به دنبال انتشار این خبر و جابجایی انجام شده شایعاتی پخش شد و به دنبال آن قصه‌های مختلفی تولید شد که گرچه حاکی از ذهن خلاق بعضی افراد است اما به دلیل انعکاس در محیط کار و جدی گرفته شدن توسط برخی همکاران می‌تواند آسیب‌زا باشد. به‌رحال این تغییرات در ذات کار اجرایی نهفته است و طبیعتاً شایعات بی‌اساس نقشی در تصمیم‌گیری‌ها ندارند.

مناسبت‌ها

معارفه رئیس جدید دانشکده توان‌بخشی یکی از رویدادهای فروردین‌ماه ۹۵ بود. آقای دکتر اکبری که ۲۳ سال ریاست این دانشکده را بر عهده داشتند، با توجه به ثبات این دانشکده و رفع مشکلات پس از انتزاع، اعلام آمادگی کردند که مراحل انتخاب رئیس دانشکده طبق دستورالعمل مصوب دانشگاه اجرا شود. این اقدام در زمستان ۹۴ انجام شد و پس از نظرخواهی و انجام مصاحبه

دو استاد گرامی در مراسم شام هر دو کنگره حاضر شدم و در کنگره پوست صحبت کوتاهی با میهمانان بین‌المللی داشتم. همچنین یک میهمانی ناهار در دانشگاه به افتخار نخست‌وزیر ایالت نیدرزاکسن آلمان و گروه همراه از جمله رئیس دو دانشگاه علوم پزشکی در این ایالت ترتیب داده شد و در آن توانمندی‌های دانشگاه و نظام سلامت ایران مورد بحث قرار گرفت. در برنامه جداگانه‌ای هم میزبان سفیر، رئیس و تعدادی از اساتید دانشگاه سانتیاگو دی کامپوستلای اسپانیا بودیم. همه این اقدامات به دلیل فضای مثبت سیاسی به وجود آمده نسبت به کشورمان امکان‌پذیر شده و این یک فرصت ارزشمند برای گسترش ارتباطات بین‌المللی اساتید و دانشجویان ما است. ضمن تقدیر از همت این اساتید پیش‌کسوت که برای اعتلای کشورشان با انرژی و انگیزه بالا تلاش می‌کنند امیدوارم همکاران ما هم از فرصت‌های ایجاد شده به‌موقع استفاده کنند و اجازه ندهند این فرصت‌های گذرا از دست برود.

در همین راستا به همت آقای دکتر خردمند معاون بین‌الملل دانشگاه در آخرین روز فروردین‌ماه با حضور رؤسای دانشگاه‌ها در سالن شورای طبقه هشتم، تفاهم‌نامه‌ای بین ۵ دانشگاه تهران، صنعتی شریف، صنعتی امیرکبیر، علوم پزشکی ایران و علوم پزشکی تهران برای همکاری در مراودات بین‌المللی به امضا رسید. این شروع یک حرکت بسیار مهم در جهت ایجاد ارتباطات بین دانشگاه‌های بزرگ به‌منظور استفاده از ظرفیت‌های یکدیگر است که امیدوارم نتایج خوبی در پی داشته باشد. ما باید دیوار خودساخته بین دانشگاه‌ها را کوتاه‌تر کنیم و با حفظ تمام ساختارهای موجود از نقاط قوت یکدیگر استفاده کنیم.

سخن آخر

بخش اول این گزارش به‌اندازه کافی حواشی داشت؛ لذا فقط اضافه می‌کنم که فروردین برای من از نظر تحرک بدنی ماه خوبی بود و حداقل پیاده‌روی سه بار در هفته که توصیه پزشکان قلب است عملی شد. شاید اگر همین برنامه را به‌درستی ادامه دهم بتوانم در آینده نزدیک به ورزش‌های جدی‌تر هم بپردازم.

برای همه شما آرزوی سلامتی و موفقیت در سال ۹۵ دارم و از خداوند رحمت و برکات و واسع‌عاش را برای مردم این کشور طلب می‌کنم.

دکتر علی جعفریان

فروردین ۹۵

با سه نفر از همکاران دانشکده توانبخشی در نهایت آقای دکتر عطارباشی به‌عنوان رئیس جدید دانشکده انتخاب شدند. از بزرگواری آقای دکتر اکبری بسیار سپاسگزارم، دلبستگی ایشان به دانشگاه و مصالح آن را مثال‌زدنی می‌دانم و امیدوارم همچنان سلامت و سربلند باشند. برای آقای دکتر عطارباشی نیز در این مسئولیت آرزوی توفیق دارم.

در دو هفته آخر فروردین شاهد برگزاری مراسمی به مناسبت روز دندانپزشک و روز آزمایشگاه بودیم. در روز دندانپزشک در مراسم با شکوهی که عملکرد سال اول طرح سلامت دهان و دندان در آن به نمایش درآمد حضور داشتم. خوشبختانه همکاران ما در معاونت بهداشت دانشگاه با کمک دانشکده دندانپزشکی گزارش عملکرد خوبی ارائه کردند که حاکی از مسیر درست اجرای برنامه بود. سلامت دهان و دندان یکی از نقاط ضعف نظام سلامت در کشور است که توجه به آن خود اولین گام در رفع این مشکل است. خوشبختانه به همت آقای دکتر هاشمی اکنون این توجه وجود دارد و گام‌های بعدی نیز آغاز شده است. میزان پوشش خدمات سلامت دهان و دندان در دانش آموزان کلاس اول و مقطع ابتدایی در یک سال گذشته قابل توجه بود. دومین مراسم که در تالار ابن‌سینا برگزار شد مراسم بزرگداشت روز علوم آزمایشگاهی بود که آقای دکتر هاشمی هم در آن حضور داشتند و به مسائل مهم این قشر از دست‌اندرکاران نظام سلامت پرداختند. همکاران این دو گروه هر یک نقش برجسته‌ای در حفظ سلامت و درمان بیماری‌ها دارند که توجه به آن می‌تواند مشکلات زیادی را رفع کند.

همچنین در این ایام شاهد دو رویداد بین‌المللی قابل توجه بودیم که دانشگاه در هردو نقش برجسته‌ای داشت. کنگره پوست-زیبایی و لیزر که توسط مرکز آموزشی پژوهشی بیماری‌های پوست و جدام برگزار شد و سمپوزیوم بین‌المللی فدراسیون انجمن‌های جراحی اعصاب که پژوهشکده علوم اعصاب دانشگاه در برگزاری آن مشارکت داشت. در رویداد اول نقش جناب آقای دکتر دولتی که سال‌ها است به‌صورت افتخاری ریاست مرکز را بر عهده دارند قابل تقدیر است. انگیزه ایشان برای فعالیت و گسترش آموزش و پژوهش در رشته پوست قابل تقدیر و درعین حال آموزنده است. در رویداد دوم هم نقش آقای دکتر مجید سمیعی که استاد وابسته دانشگاه هستند و البته ارتباطات بسیار وسیع بین‌المللی و داخلی دارند، باعث شد صدها سخنران برجسته در رشته جراحی اعصاب حضور داشته باشند. من به دعوت این

